

Ελλάδα, Θεοκρατία και Λογοκρισία

Το γεγονός σε αρκετούς είναι γνωστό. Στους περισσότερους Έλληνες, άγνωστο. Μιλάμε για την καταστροφή και λεηλασία του Παρθενώνα και των λοιπών μνημείων της Ακρόπολης, από τους χριστιανούς κατά την διάρκεια της -βίαιης- επιβολής της θρησκείας του Χριστιανισμού στους Έλληνες. Είναι γνωστό, ότι στην διάρκεια της ζωής του, ο Παρθενώνας μετετράπη και σε χριστιανικό ναό (αρχικά σε εκκλησία της Αγίας Σοφίας και στην συνέχεια σε εκκλησία της Παναγίας της Αθηνιώτισσας), όπως και το Ερέχθειο (ως ναός του Σωτήρος Χριστού).

Πιο συγκεκριμένα, ο αρχαίος κυρίως ναός αποτέλεσε το ναό της χριστιανικής βασιλικής, ενώ το δυτικό μέρος αποτέλεσε το νάρθηκα. Η ανατολική θύρα καταργήθηκε, κι εκεί έγινε το ιερό. Προκειμένου να μετατραπεί σε χριστιανικό ναό, ανοίχτηκαν πλευρικές είσοδοι, κατασκευάστηκε κλιμακοστάσιο στη ΝΔ γωνία του σηκού, αψίδα στην ανατολική πλευρά, ενώ ο γλυπτός διάκοσμος των μετόπων των δύο προσώπων και της βόρειας πλευράς υπέστη εκτεταμένη απολάξευση. Το ίδιο συνέβη και στα μεγαλύτερα αγάλματα του ανατολικού αετώματος, τα οποία καθαιρέθηκαν. Στη ζωφόρο ανοίχτηκαν παράθυρα, που κατέστρεψαν αρκετά από τα γλυπτά της. Ανάμεσα στον Παρθενώνα και το Ερεχθείο κτίστηκε ναός της Αγίας Τριάδας, ενώ τα Προπύλαια διαμορφώθηκαν σε ναό των Αρχαγγέλων. Τον 13ο αι. μ.Χ. ο Ιουστινιανός διέταξε την αφαίρεση των καλύτερων μαρμάρων του Παρθενώνα, αλλά και άλλων σπουδαίων αρχαίων ναών, όπως των Δελφών, της Μιλήτου, της Εφέσου κ.ά. και τη μεταφορά τους στην Κωνσταντινούπολη για την ανέγερση της Αγίας Σοφίας, των οποίων την επιστροφή ουδείς «Ρωμιός» μέχρι σήμερα διανοήθηκε να αιτήσεται (όπως στην περίπτωση του Έλγιν). Τον 15ο αι. προστέθηκε στον Παρθενώνα η κατοικία των ορθόδοξων επισκόπων. Επί αιώνες οι χριστιανοί κατέστρεφαν αναίσχυντα τον Παρθενώνα κι έκτιζαν με τα μάρμαρά του τις πάμπολλες χριστιανικές εκκλησίες, που υπάρχουν γύρω από τον Ιερό Βράχο (είναι κοινό μυστικό, ότι αρκετές εκκλησίες σήμερα είναι χτισμένες με «οικοδομικά υλικά» που προέρχονται από τέτοιου είδους καταστροφές -αρχαίων ελληνικών μνημείων και ναών- ενώ πάνω στα περίτεχνα ελληνικά αγάλματα χάραζαν σταυρούς ή κατέστρεφαν με καλέμι τα γεννητικά όργανα).

Αυτό το ιστορικά τεκμηριωμένο γεγονός -της καταστροφής και λεηλασίας του Παρθενώνα απ' τους χριστιανούς- φρόντισε να το απεικονίσει, ο διεθνούς φήμης Έλληνας σκηνοθέτης Κώστας Γαβράς, σε ένα ολιγόλεπτο οπτικό αφιέρωμα, που

προβάλλεται στο νέο μουσείο της Ακρόπολης.

Όπως ήταν φυσικό κι αναμενόμενο, η ελληνική Εκκλησία αντέδρασε. Ζήτησε την αφαίρεση του επίμαχου τμήματος του βίντεο που αναπαριστά τους βανδαλισμούς των χριστιανών. Κι εδώ ακολουθεί ο τραγέλαφος: Ο υπουργός Πολιτισμού δεσμεύτηκε να «επανορθώσει» αν διαπιστωθεί κάτι το μεμπτό. Και «επανόρθωσε», ασελγώντας πάνω στην ιστορική πραγματικότητα και τον ελληνικό πολιτισμό. Το επίμαχο τμήμα αφαιρέθηκε, ικανοποιώντας τις επιθυμίες της Εκκλησίας (που χωρίς ίχνος αιδούς, οι «υπηρέτες» της, κάνουν λόγο για απλές «παρεκκλίσεις» (sic)), πιστοποιώντας για μια ακόμα φορά, την επιρροή της στα ελληνικά πράγματα και το καθεστώς θεοκρατίας που διέπη αρκετούς τομείς της ελληνικής πραγματικότητας, κοινωνικής και πολιτικής. Εύστοχα κι εύλογα λοιπόν, ο κ. Γαβράς σχολίασε: *«Η ιστορία επαναλαμβάνεται: οι θρησκόληπτοι που άλλοτε ακρωτηρίαζαν τα αγάλματα, σήμερα επεμβαίνουν και κόβουν τις εικόνες».*

Πέραν της λογοκρισίας όμως, εξοργιστικό είναι το γεγονός, ότι η Εκκλησία βασιζόμενη σε τέτοιες απαράδεκτες μεθόδους και ενέργειες (πολιτικά και πολιτιστικά) εξακολουθεί να μοιράζει άπλετο...σκότος και προσπαθεί να πείσει τον κάθε αφελή, ανίδεο και ανιστόρητο ότι υπήρξε ανέκαθεν ο θεματοφύλακας του απάραμιλλου ελληνικού πολιτισμού. Τι ύβρις αλήθεια...

Αλλά, όταν στην Ελλάδα, ένα άλλο υπουργείο, το Υπουργείο Παιδείας ονομάζεται και Θρησκευμάτων, τότε εικόνες σαν κι αυτές, με τον υπουργό Παιδείας να νομιμοποιεί με την παρουσία του θρησκευτικές τελετές (όπως αυτή του «αγιασμού»), ανάμεσα σε κεράκια, λιβανιστήρια και εικόνες «αγίων», είναι αναπόφευκτες (εκτός από ιλαρές)...

